

UNIVERSITATEA DIN ORADEA FACULTATEA DE PROTECTIA MEDIULUI

CURS: BIOCHIMIE

CURS 4: PROTEIDE

Autor:

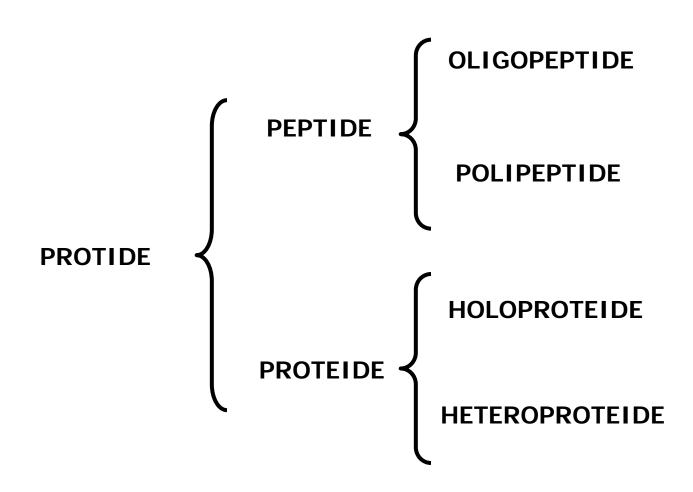
Conf. dr. Simona Ioana Vicas

CONTINUTUL CURSULUI

Introducere în biochimie
Glucide. Monoglucide
Oligoglucide. Poliglucide
Lipide. Acizii grași din constituția lipidelor
Alcooli din constitutia lipidelor.Lipide simple Lipide complexe
Protide. Aminoacizi
Peptide. Proteine
Enzime. Clasificarea și nomenclatura enzimelor. Structura și conformația
enzimelor. Specificitatea enzimelor. Cinetica reacțiilor enzimatice.
Acizi nucleici (componentele unei mononucleotide)
Fitohormoni (auxine, gibereline, citochinine, acidul abscisic, etilena) și
pigmenți vegetali (carotenoidici, clorofila a si b, flavonoidici, antociani)
Vitamine si minerale. Clasificare si rol biochimic
Metabolismul glucidelor. Anabolismul glucidelor (Fotosinteza).
Catabolismul glucidelor (glicoliza, ciclul Krebs, degradări fermentative)
Metabolismul lipidelor. Biosinteza gliceridelor. Catabolismul gliceridelor.
Metabolismul protidelor și a amoniacului

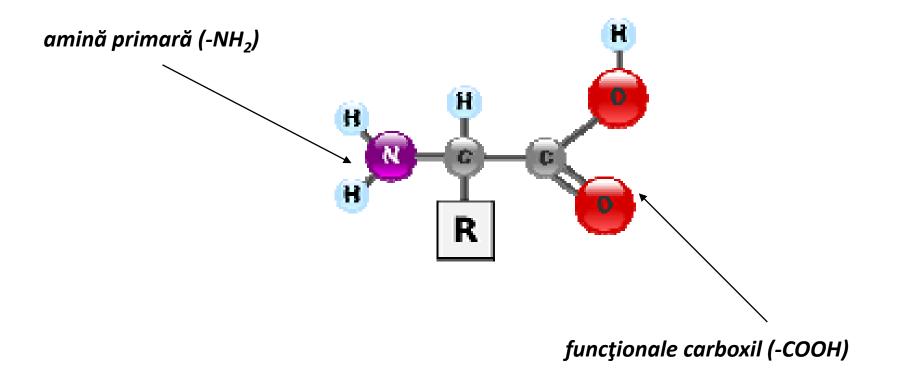
PROTIDE

Clasificare:

Aminoacizii

Toţi aminoacizii prezintă ca trăsătură comună, existenţa unei *grupări funcţionale amină primară* (-NH2) şi a unei grupări *funcţionale carboxil* (-COOH), ambele fiind legate de acelaş atom de carbon, denumit carbon α . Structura generală a aminoacizilor se prezintă astfel:

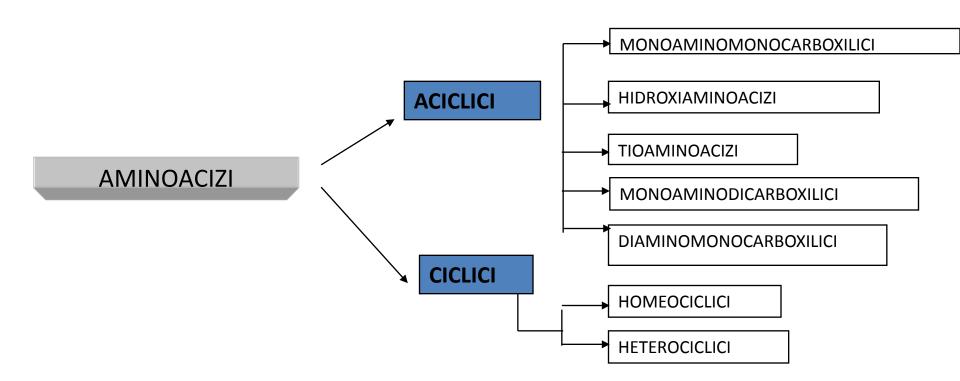

Aminoacizii

Nume	Formulā	Abrevieri	Nume	Formulä	Abrevieri
Glicină	H ₂ C OH NH ₂		Cisteină _⊩	ля Он NH ₂	Cys C
Alanină	H ₃ C OH	Ala A	Metionină H₃C'	он МН2	Met M
Valinā	H ₃ C OH NH ₂	Val V	Lizină H ₂ N	он МН2	L уз К
Leucină	H ₃ C OH OH	Leu L	Argininā _{HN} H ₂ N. ↓ N	∫ OH	Arg R
	H ₃ C CH ₃ O OH	De 1	Histidină N	NH NH ₂	His H
Fenilalanin:	он NH ₂	Phe F	Triptofan HN	У он NH2	Trp W
Prolină	VNH OH	Pro P	Acid aspartic	OH NH2	Asp D
Serinā	но ✓ Сон	Ser S	Acid glutamic	CONH2 OH	Glu E
Treonină	H ₃ C OH OH	The T	Asparagină ⊖ _e	OH NH ₂ NH ₂	Asn N
Tirozină HC	О П Пн₂	Tyr Y	Glutamină H ₂ N	√ OH NH₂	Gln Q

Clasificarea aminoacizilor

Toţi aminoacizii care intră în structura proteinelor sunt α-aminoacizi, diferenţierea fiind determinată de **natura radicalului R**. În funcţie de particularităţile structurale ale radicalului R, aminoacizii se clasifică astfel:

Clasificarea aminoacizilor in functie de natura catenei laterale:

Natura catenei aminoacidului	Aminoacizi
Catene apolare	Glicocol, alanină, valină, leucină, izoleucină, metionină, fenilalanină, triptofan
Catene polare	Serină, treonină, cisteină, tirozină
Catene ionizabile	Acidul aspartic, acidul glutamic, lizină, arginină, histidină, prolină.

Importanța aminoacizilor

Aminoacizi esenţiali

Fenilalanina

Histidina

Izoleucina

Leucina

Lisina

Metionina

Treonina

Triptofan

Valina

Aminoaczi neesenţiali

Alanina

Arginina

Asparagina

Acid aspartic

Acid glutamic

Cisteina

Glicina

Glutamina

Prolina

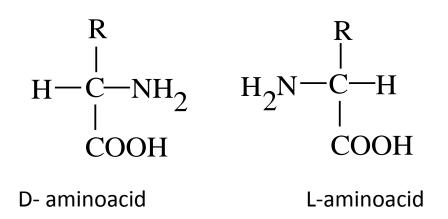
Serina

Tirozina

Proprietăți fizico-chimice ale aminoacizilor

Aminoacizii sunt substanțe solide, cristalizate, solubile în apă (cu excepția cisteinei, cistinei și treoninei), greu solubile în alcooli și insolubile în solvenți organici. Toți aminoacizii sunt solubili în acizi diluați și în hidroxizi alcalini.

Sub aspect structural, după poziția grupării –NH₂ față de atomii de carbon asimetrici din catena hidrocarbonată, aminoacizii pot aparține seriei L sau seriei D:

Aminoacizii naturali prezenți în structura proteinelor aparțin numai formei L.

Proprietăți fizico-chimice ale aminoacizilor

Aminoacizii sunt substanțe ionizabile cu caracter amfoter. În soluție, aminoacizii se comportă ca **amfiioni** sau **ioni bipolari**, datorită disocierii grupărilor funcționale carboxil și amino.

Datorită capacității lor de a disocia ca anioni sau cationi, la o anumită valoare de pH, aminoacizii manifestă proprietăți electroforetice, deplasându-se sub acțiunea unui câmp electric. Astfel, în mediul acid, aminoacizii migrează spre catod (-), iar în mediul alcalin spre anod (+). La pH izoelectric (pHi), amfionul nu indică nici o deplasare în câmpul electric, atracția către catod și anod compensându-se. pH-ul izoelectric se definește ca pH-ul la care aminoacizii nu migrează într-un câmp electric.

Proprietăți chimice ale aminoacizilor

a. Datorită grupării carboxil, aminoacizii reactionează cu:

- 1. bazele formând săruri;
- 2. alcoolii formând esteri;
- 3. amoniacul formând amide;
- 4. aminele formând amide substituite;
- 5. elimină CO₂ (se decarboxilează) formând amine.

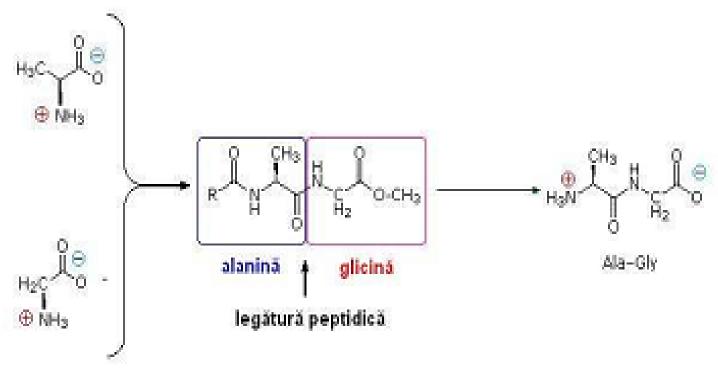
Aminoacid	Amina biogena	Rol fiziologic
Acid aspartic	β-alanina	Constituent al coenzimei A, a acidului pantotenic si a diverselor peptide
Cisteina	Cisteamina	Constituent al coenzimei A
Histidina	Histamina	Metabolit cu acţiune asupra sistemului circulator (vasodilataţie), muscular (reglează tonusul fibrelor musculare netede), sistemului digestiv (stimulator al secreţiei gastrice)
Lisina	Cadaverina	Diamine toxice prezente în carnea alterată.
Ornitina	Putresceina	
Tirosina	Tiramina	Metabolit cu acţiune hipertensoare; intervine în contracţia musculaturii uterine.

Proprietăți chimice ale aminoacizilor

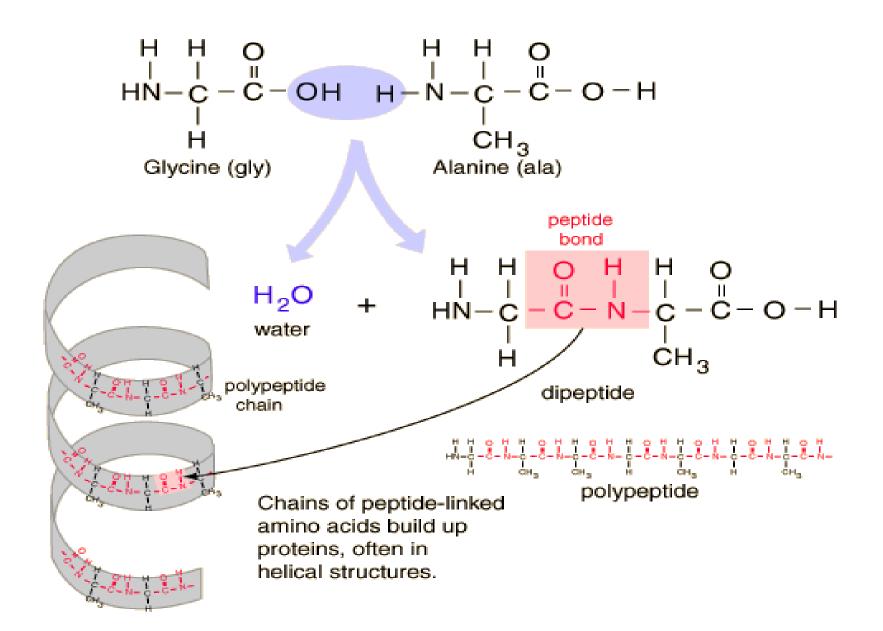
- b. Datorită grupării amino aminoacizii reactionează cu:
- 1. ninhidrina formând compusi colorati în marea lor majoritate în albastru intens;
- 2. cloruri acide formând amide substituite;
- 3. acţiunea enzimelor numite *dezaminaze*, aminoacizii pot pierde gruparea amino şi se transformă în acizi
- 4. aminoacizii reacționează cu acidul azotos cu formare de hidroxiacizi și azot molecular

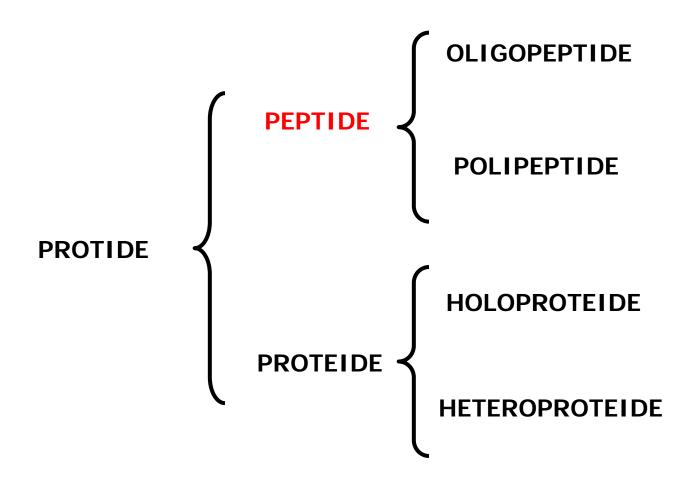
Proprietăți chimice ale aminoacizilor

Doi sau mai mulţi aminoacizi reacţionează între ei cu *eliminare intermoleculară* de apă între o grupare carboxil a unui aminoacid şi o grupare amino a altui aminoacid formând dipeptide, tripeptide, tetrapeptide etc. Prin această reacţie de condensare se formează legături peptidice –**CO-NH-**, care se întâlnesc în toate peptidele şi în general în structura tuturor proteinelor

FORMAREA LEGĂTURII PEPTIDICE

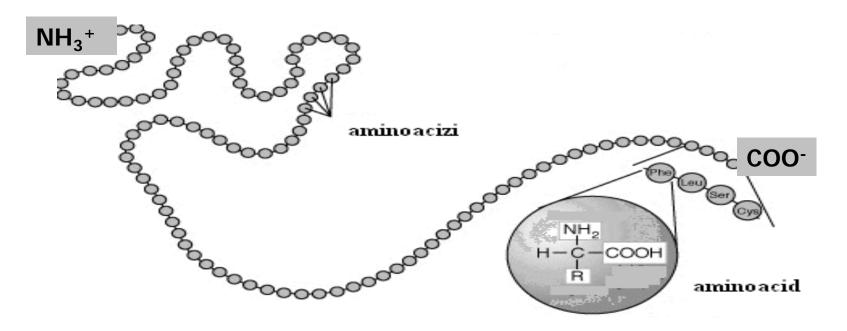

Peptide

Sunt substanțe naturale sau sintetice constituite dintr-un număr restrâns de aminoacizi care se condensează intermolecular la nivelul grupării α –carboxil a unui aminoacid și a grupării α -amino a altui aminoacid cu formare de legături peptidice.

Peptidele formate din doi până la **10 aminoacizi** inclusiv se numesc **oligopeptide**. Peptidele a căroro structură este formată din **10 până la 100** de aminoacizi se numesc **polipeptide**. Orice peptidă prezintă o grupare carboxil — **C - terminală** şi o grupare amino-N-terminală. Prin convenţie se consideră că aminoacidul **N-terminal** dintr-un lanţ peptidic sau proteic este primul aminoacid din structura respectivă.

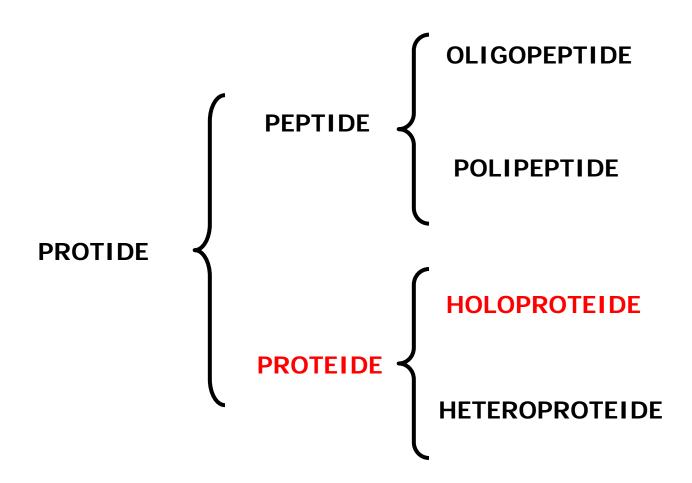

Peptide

Dintre tripeptide, cea mai importantă este **glutationul**, care se găsește larg răspândit în organismele vegetale. Glutationul este format din acid glutamic, cisteină și glicocol.

Glutation redus (G-SH) γ-glutamil-cisteinil-glicina

Glutationul se prezintă în două forme structurale distincte: glutation redus (G-SH) și glutation oxidat (G-S-S-G), care provine din două molecule de glutation redus, oxidarea realizându-se la nivelul grupării tiol (-SH) cu formarea grupării disulfurice caracteristică cisteinei:

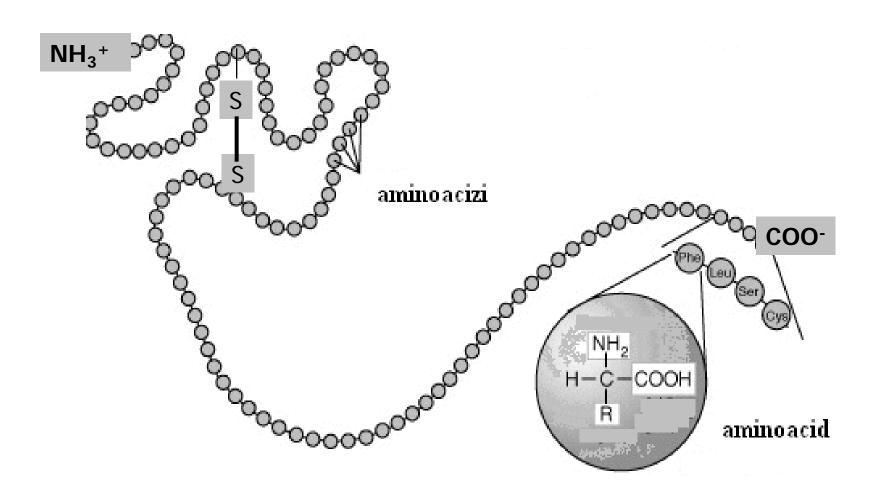
Proteine (holoproteide)

Reprezintă substanțe complexe cu caracter macromolecular și un înalt grad de organizare structurală fiind formate numai din aminoacizi.

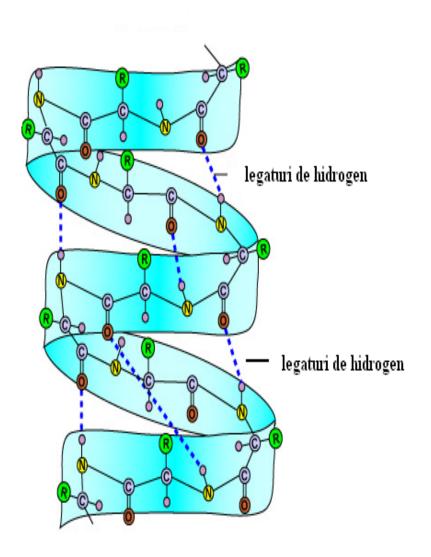
Proteinele prezintă următoarele niveluri de organizare structurală:

- primar,
- secundar,
- terţiar,
- cuaternar.

Structura primară a unei proteine

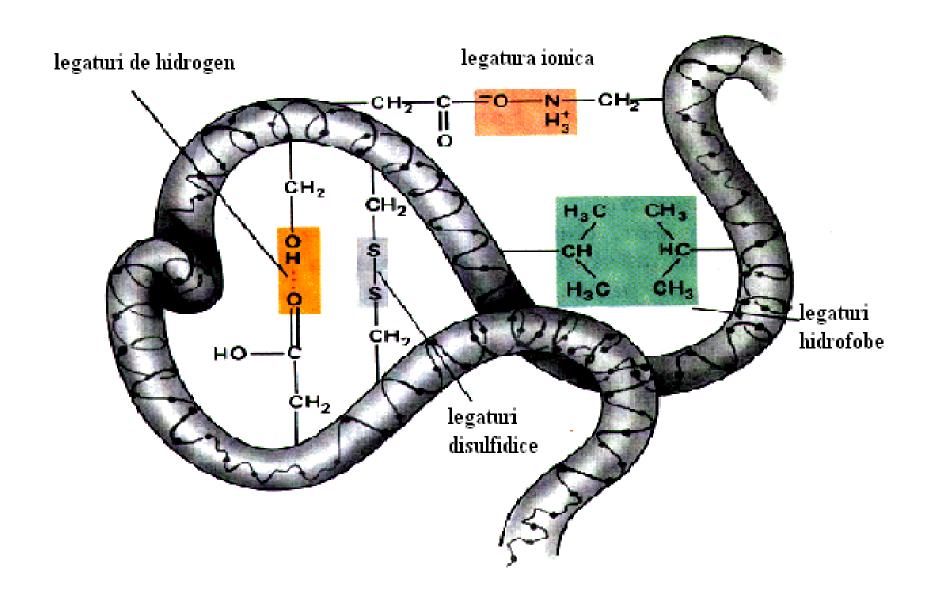
STRUCTURA SECUNDARA -

Modelul a helix

Modelul în planuri pliate

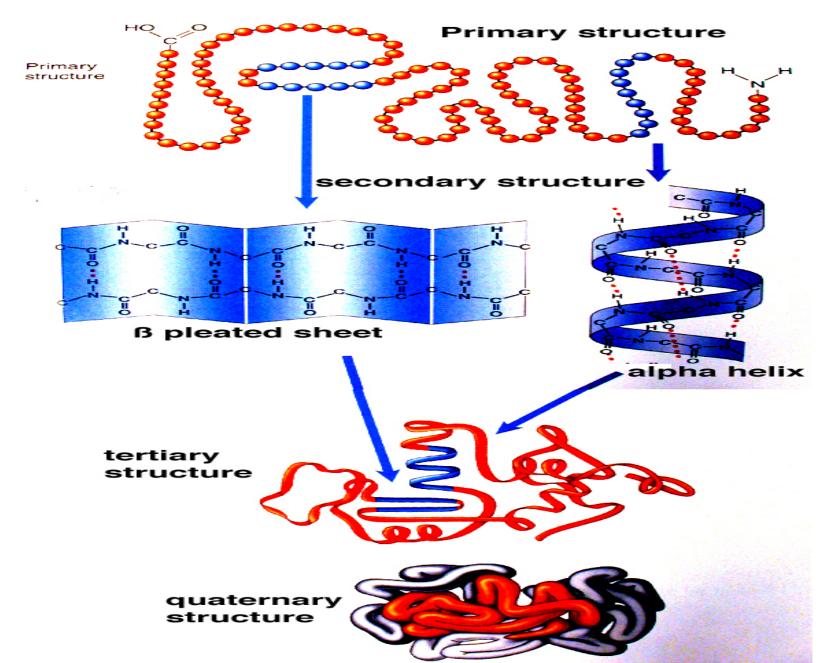
Structura terțiară

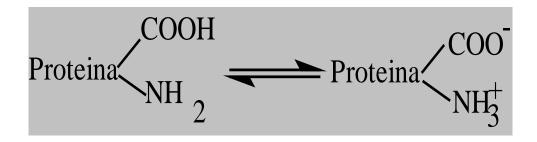
STRUCTURA CUATERNARĂ

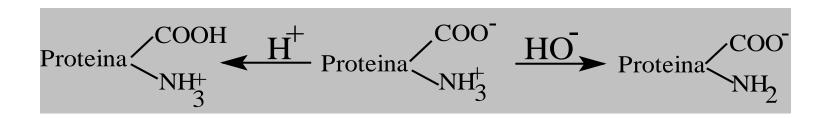
– reprezintă cel mai înalt nivel de organizare a proteinelor, rezultat din interacţiunea dintre lanţurile polipeptidice independente care au deja o structură primară, secundară şi terţiară bine definite.

NIVELURI DE ORGANIZARE A PROTEINELOR

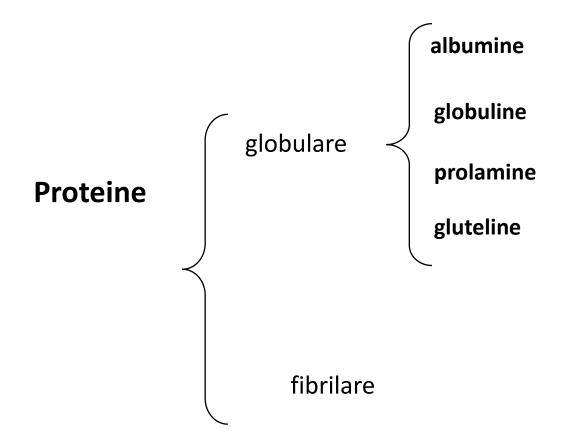
Caracterul amfoter al proteinelor

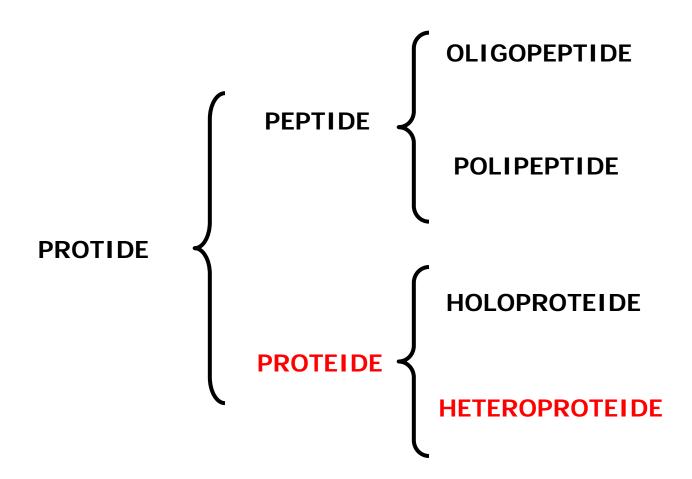

pH-ul la care soluția unei proteine, conține anioni și cationi în proporție egală se numește punct izoelectric al proteinei (pHi).

TIPURI DE PROTEINE

Heteroproteide

= componenta proteica

Componenta neproteica (grupare prostetica)

In functie de natura gruparii prostetice, heteroproteidele se clasifica in:

- Fosfoproteine (caseina din lapte şi vitelina din gălbenuşul de ou)
- Glicoproteinele
- Lipoproteidele
- Metalproteinele
- Nucleoproteinele
- Cromoproteinele

Cromoproteinele

După structura grupării prostetice, cromoproteidele se impart în două grupe:

• cromoproteine porfirinice, care au la bază structura tetrapirolică. Exemple de cromoproteine porfirinice: cloroglobina (fără funcție respiratorie), hemoglobina, catalaza, peroxidaza (cu funcție respiratorie) etc.

• *cromoproteine neporfirinice*: carotenoproteidele, flavinproteidele, hemocianinele, flavinenzimele.

Cloroglobina

– este o cromoproteină prezentă în toate celulele şi ţesuturile verzi. **Are ca grupare prostetică** *clorofila*, care împrimă culoarea verde ţesuturilor fotosintetizante. În plantele superioare se găsesc 2 **clorofile a şi b**. Clorofila a este cel mai important pigment, pentru că poate să transforme energia luminoasă în energie chimică.

